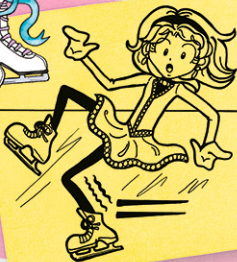

Rachel Renée Russellová

deník MIMONKY

MLADÁ FRONTA

PŘÍBĚHY
neohrabaný
krasobruslařky

TENTO DENÍK PATŘÍ:

Nikki J. Maxwelllové

SOUKROMÝ A TAJNÝ

V případě nálezu ho prosím vraťte MNĚ. ODMĚNA!

(SLÍDILOVÉ, RUCE PRYČ !!! ☹)

Rachel Renée Russellová

deník MIMONKY

PŘÍBĚHY
neohrabaný
krasobruslařky

MLADÁ FRONTA

Mé dceři Erin,
té původní, trošičku nejisté mimoňce, z níž vyrostla
sebevědomá, chytrá a krásná mimoňka

Přeložila Jana Hejná

The Dork Diaries 4: Tales from a Not-So-Graceful Ice Princess

Copyright © 2012 by Rachel Renée Russell

Translation © Jana Hejná, 2013

First published in 2012 by Aladdin, an imprint of Simon
& Schuster Children's Publishing Division

ISBN 978-80-204-3599-6

PODĚKOVÁNÍ

Všem fanynkám Deníků mimoňky bych chtěla poděkovat za to, že jste mým knihám otevřely svá srdce. Bez vás by žádná Nikki Maxwelllová ani nebyla. Proč? Protože to VY jste ONA! Zůstaňte své a nezapomeňte světu hrdě ukazovat svou vnitřní MIMOŇKU.

Lise Abramsové-Mignognové, mé fantastické redaktorce, díky níž je psaní tak neuvěřitelně zábavné, že se JEŠTĚ POŘÁD musím štípat, abych se ujistila, že se mi to jen nezdá. Jsi stejně jako Nikki úžasná a opravdová mimoňka zamilovaná do sexy fotografa (tvého manžela!). Díky – jsi moje redaktorka snů!

Lise Vegové, mé neskutečně talentované výtvarné redaktorce, která do naší knižní řady vkládá úplně všechno a postavy zná TAK dokonale, že to ona MNĚ hlásí, když má MacKenzie zrovna trable s nezkroutnou hřívou. To je prostě vážně úžasně praštěné.

Maře Anastasové, Paulu Crichtonovi, Carolyn Swerdloffové, Mattu Pantolianovi, Katherine Devendorfové, Alyson Hellerové a všem ostatním senzačním zaměstnancům nakladatelství Aladdin z nakladatelské skupiny Simon & Schuster. To díky vám a vašemu nezměrnému úsilí mají mé knihy takový raketový úspěch.

Danielu Lazarovi, mému strašlivě hodnému a pracovitému agentovi z literární agentury Writers House,

který dře jako kůň. Bez tebe bych to nikdy nedokázala.
A hlavně děkuju za to, že mě v mých snech a mírně pošahaných nápadech podporuješ. Jsi opravdový přítel.

Zvláštní dík patří Stephenu Barrovi za všechnu pomoc při práci na předchozí knize a za to, jak mě vždycky dokáže rozesmát. Dále děkuji Tonie Dohertyové, která je naprosto božská organizátorka a přeposílá mi strašnou spoustu vzrušujících e-mailů.

Maje Nikolicové, Cecilii de la Campové a Angharad Kowalové z Writers House, které se starají o zahraniční práva. Děkuji, že vaší zásluhou mají Deníky mimoňky v knihovničkách holky po celém světě.

Nikki Russellové, mé výjimečně talentované výtvarné asistentce, a Erin Russellové, mé výjimečně talentované spisovatelské pomocnici. Bože! Kde mám vůbec začít? Jsem tak šťastná, že jsem vaše máma. Je to pro mě vážně požehnání. Děkuji, že jste mi pomohly vdechnout téhle knižní sérii život. To vy jste mi předlohou, vy jste pro mě byly (a stále JSTE) inspirací, díky níž jsem začala psát. Obě dvě vás mám MOC ráda!

Mým neteřím Sydney Jamesové, Cori Jamesové, Presli Jamesové, Arianně Robinsonové a Mikayle Robinsonové děkuju za to, že jsou mi brutálně upřímnými kritičkami, které se spokojí s honorářem v podobě výletu do obchodního centra a pytlíku sýrových hranolků.

NEDELE 1. PROSINCE

BOŽE!

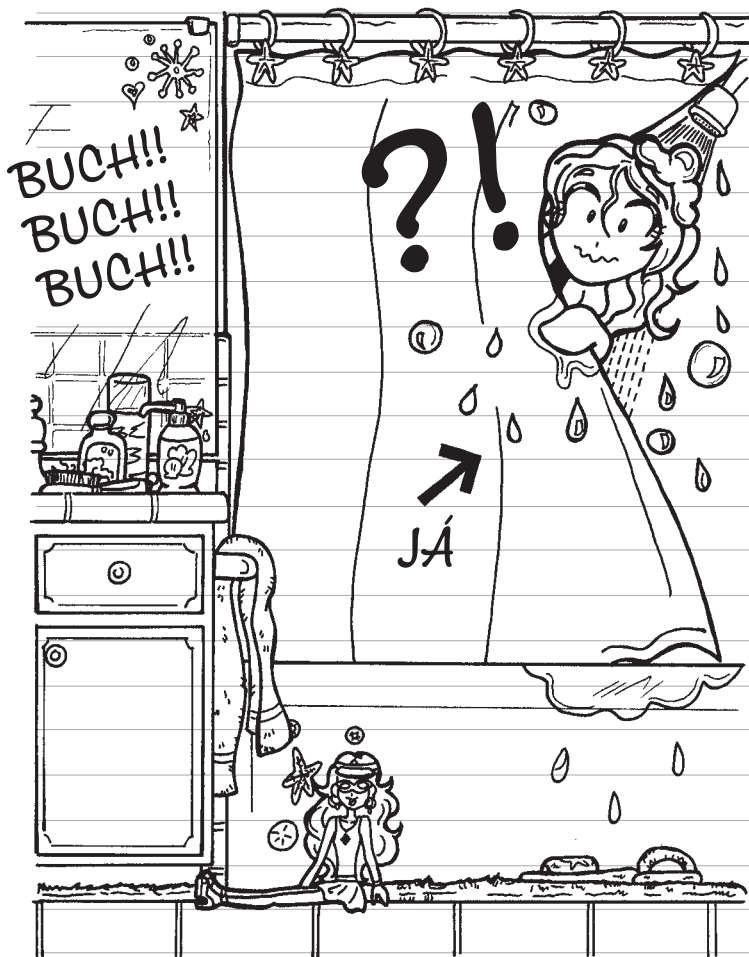
V životě mi nebylo tak TRAPNĚ!!

A tentokrát za to NEMŮŽE moje rivalka,
na lesklé puse závislá snobka MacKenzie
Hollisterová.

Pořád nedokážu pochopit, jak mě mohla takhle
šíleně ztrapnit moje vlastní ségra, Brianna.

Celé to začalo chvíli po obědě, když jsem najednou
zjistila, že mám hlavu mastnější než přepálené
hranolky ze stánku. Potřebovala jsem buď
pořádnou koupel, nebo výměnu oleje v autoservisu.
Fakt NEKECÁM.

Nemohla jsem stát pod sprchou dýl než minutu,
když začal NĚKDO mlátit do dveří jako
pomínutý. Nervózně jsem vykoukla zpoza závěsu
a vypadlo ze mě jen: „Co to do...?!“

„Jak dlouho chceš v té koupelně ještě TRČET?“
zaječela Brianna. „NIKKI...?!“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

„Přestaň bušit na dveře, Brianno! Jsem ve sprše!“

„Jenže já tam asi zapoměla panenku. Ony se s Perlou na pláži válely na ručníku a–“

„COŽE?! Hele, já fakt NECHCI slyšet, jak jste kálely do nočníku.“

„NE! Já říkala: VÁLELY NA RUČNÍKU!
Potřebuju si zevnitř vzít panenku, abych mohla–“

„Teď ti otevřít NEMŮŽU. BĚŽ PRYČ!!“

„Ale já musím na záchod, Nikki! Fakticky MOC!“

„Tak jdi na ten v přízemí!“

„Ale moje panenka není v koupelně v přízemí!“

„Promiň, ale teď pro tu panenku prostě nemůžeš!
Počkej, až se dosprchuju!“

Jenže o minutu později...

OTEVŘI, NIKKI!
MÁŠ TELEFON! NIKKI?!

„Musíš otevřít dveře, abych ti ho mohla dát!“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

To si jako myslí, že jsem fakt úplně vypatlaná?
Ani mě nenapadne skočit jí na ten provařený figl, že
musím otevřít, protože mám strašně důležitý hovor.

„Jo, to určitě, Brianno! Tak jim řekni, že se teď
nemám chuť vybavovat.“

„Ehm, haló? Nikki říká, že teď s nikým mluvit
nechce... Já nevím. Moment...! Nikki, ten člověk
chce vědět, kdy má zavolat zpátky.“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

„Nikki?! Ten člověk se ptá, kdy-“

„NIKDY! Řekni mu, ať už NIKDY nevolá!
A pro mě za mě ať si klidně CHCÍPNE.
Já se teď chci akorát v klidu OSPRCHOVAT,
tak mě laskavě NECH NA POKOJI!!“

„Ehm, haló? Nikki říkala, ať prej už nikdy
nevoláš! A taky chcípni!... Jo. A víš proč...?!“

A v tu chvíli mě napadlo, že mi možná vážně někdo VOLÁ. Ale KDO? Já mívám tak dva hovory za rok.

„Protože máš BREBERKY! Tak proto!“

A rozřehtala se jako nějaký nepříčetný klaun.

Trochu mě to vyděsilo, protože ta urážka zněla fakt... povědomě. Zrovna včera řekla někomu úplně to samé. Ale že by zrovna ten člověk NĚKDY volal MNĚ, je totálně bez šance!

Vtom se mi ovšem úplně zhoupnul žaludek, vnitřnosti se mi zauzlovaly a moje pusa začala sama od sebe ječet: „NÉÉÉÉÉÉÉÉ!“

Popadla jsem ručník a vydrápala se z vany. Crčela ze mě voda a byla jsem od hlavy až k patě pokrytá mydlíčkama.

„Tak fajn, Brianno!!“ zasyčela jsem na ni.

„DEJ. SEM. TEN. TELEFON. TEĎ HNED!“

Ale ona na mě jen vyplázla jazyk a dál blekotala do sluchátka, jako by se bavila s dávnou kámoškou ze školky, kterou už neviděla celé věky.

Nikki je VŽDYCKY v koupelně hróóóózně dlouho! A máma ji musí peskovat, protože je taky strašná bordelářka, a když ráno vyleze z postele, vypadá jak strašidlo. To proto, že má chlupatý nohy a obrovský ospalky, co jí z očí visí jako nudle z nosu!

NEMOHLA jsem uvěřit, že Brianna takhle žvaní o MÉM soukromí! Jak se vůbec OPOVAŽUJE?! „Brianno! Dej sem ten telefon, nebo uvidíš...!“

„Řekni: prosím, prosím, smutně koukám!“

„Fajn! Prosím, prosím, smutně koukám, dej mi ten telefon!“

„NEDÁM! Smůla, ségra!“ řekla ta přťavá mrška a vyplázla na mě jazyk (UŽ ZASE!).

Pak úplně v klídku dál blábolila do sluchátka.

„Hele, moje kámoška Perla šlohla Nikki její nové parfémy, protože se jí hrozně líbí, i když teda nemá nos. Postříkaly jsme tím různé věci, aby hezky voněly. Třeba moje nohy, popelnici v garáži a tu veverka mrtvolku, co leží paní Misanthropový vzadu na zahradě!“

To, že si klidně kecá s lidma, co volají mně, je už tak dost síla, ale ona navíc ještě sprejuje sajrajt mojí supertrendy voňavkou?!

Fakt jsem měla chuť ji normálně UŠKRTIT!

„Naval ten TELEFON, ty jedna BESTIE!“ sykla jsem, jenže ona na mě jenom udělala dlouhý nos, křikla: „Tůdle nůdle!“ a rozběhla se pryč.

A honit ji bylo **FAKTICKY** nebezpečné!

Bože! V jednu chvíli jsem uklouzla a málem slétla ze schodů až dolů do kuchyně. To bych měla od koberece spáleniny prvního stupně, to vám teda řeknu! JAU! Už jenom z toho pomýšlení se mi dělá husina!

Pak se mi ji konečně podařilo zahnat do kouta a zrovna jsem se ji chystala trochu proplesknout, když najednou upustila telefon. Pádila chodbou pryč a vřeštěla přitom: „Pomóc! Pomóc! Tý oslizlý plisni ze sprchy narostly ruce a nohy a chce mě ZASLIZOVAT! Zavolejte někdo poldy!“

Zvedla jsem telefon a snažila se znít naprosto cool a v klidu, aby jako vůbec nebylo jasné, že tam stojím...

1. Obalená ručníkem

2. Mokrý jak čokol

A

3. Pokrytá tolika mydlinkami, že by stačily na pořádné vydrhnutí menšího stáda šíleně zaprasených lam.

Odkáslala jsem si a nasadila svůj nejsladší a nejuvolněnější tón...

„ÉÉ...HA-LÓÓ?!“

„Nikki? Zdar, to jsem já, Brandon!“

NEMOHLA jsem uvěřit vlastním uším. Bylo to vůbec POPRVÉ, co mi můj idol kdy zavola! Začal se o mě pokoušet infarkt a já myslela, že se snad na místě složím.

„Čau, Brandone! Hele sorry, to byla moje mrňavá ségra. Vymejšlí si fakt ty úplně nejsílenější věci, to bys nevěřil.“

„To je v poho! Hele... já ti volám, protože v lednu slavím narozenky a budu dělat večírek, kam bych chtěl pozvat pár kámošů. Doufal jsem, že byste ty, Chloe a Zoey taky přišly.“

A v tu chvíli jsem sebou švihla. No dobře, *MÁLEM.*

„Hustý! No teda! Já, ehm... Můžeš chvíličku vydržet? Potřebuju si něco zařídit.“

„Jasně. Mám zavolat později?“

„Ne, stačí mi minutka.“

Pak jsem rukou pečlivě zakryla mluvítko a plně se poddala šíleně těžkému záchvatu SHD neboli...

SYNDROMU HORSKÉ DRÁHY!!

Oukej, možná jsem to trochu přeháněla.

To přece nebylo, jako by mě Brandon pozval na rande nebo tak něco. Kéž by!

Když jsme ale dokecali, musela jsem se stejně
fakt silně štípnout, abych se ujistila, že se mi to
nezdá. JAU!! Jo, jsem úplně vzhůru! Což znamená,
že jsme JÁ, CHLOE A ZOEY POZVANÉ NA
BRANDONŮV VEČÍREK 😊!!!

To bude fakt nářez! Už se nemůžu dočkat!

Zvlášť když si uvědomím, že jsem největší mimoňka
z celé školy a na párty mě nikdo NIKDY nezve.

BOŽE! ZROVNA MĚ NAPADLO NĚCO
FAKT PŘÍŠERNÉHO ☹️!!!...

Že si o mně Brandon musí po rozhovoru s Briannou
myslet, že jsem nějaká to, no...

CHLUPATONOHÁ...
OSPALKOIDNÍ...
ZRŮDA!!!

Tak proč by se se MNOU chtěl proboha vůbec bavit?!!

Na tu jeho oslavu nemůžu ANI NÁHODOU!

Hned mu zavolám a vymluvím se, že to nejde.

Ale moment!! Já úplně zapomněla, že se napřed musím DOSPRCHOVAT! No, tak mu zavolám potom.

A pak si zalezu do nějaké pekelně hluboké díry a normálně tam... UMŘU HANBOU!

☹!!!

PONDĚLÍ 2. PROSINCE

Z dnešního setkání s Brandonem jsem celá rozklepaná.

Je těžké uvěřit, že jsme to teprve před pár dny rozjížděli na pódiu při talentové soutěži s naší kapelkou Mimózy (jinak známou pod názvem Zatím vlastně nevím). Jo, jasně, že je to pěkně uhozené jméno, ale to je na dlouhé vyprávění.

Dokonce mě učil na bicí. Vypadalo to, že se z nás KONEČNĚ stávají dobří kámoši.

Dokud to bestie Brianna totálně NEZAZDILA!

Celkem mě překvapilo, že se mě Brandon na ten večírek vůbec namáhal zvat. Nejspíš to udělal jen ze soucitu nebo tak něco.

Plánovala jsem to na těláku probrat s Chloe a Zoey, ale nedostala jsem k tomu příležitost, protože všichni jeden přes druhého nadšeně plácali, že ZADARMO dostaneme totálně hustý reklamní trička z představení jménem *Vánoce na ledě*.

Super, jenže po tom, co mi tělocvikářka v podstatě prorazila ušní bubínky, jsem já osobně toužila jenom po jednom: aby tu svou idiotskou píšťalku omylem SPOLKLA!

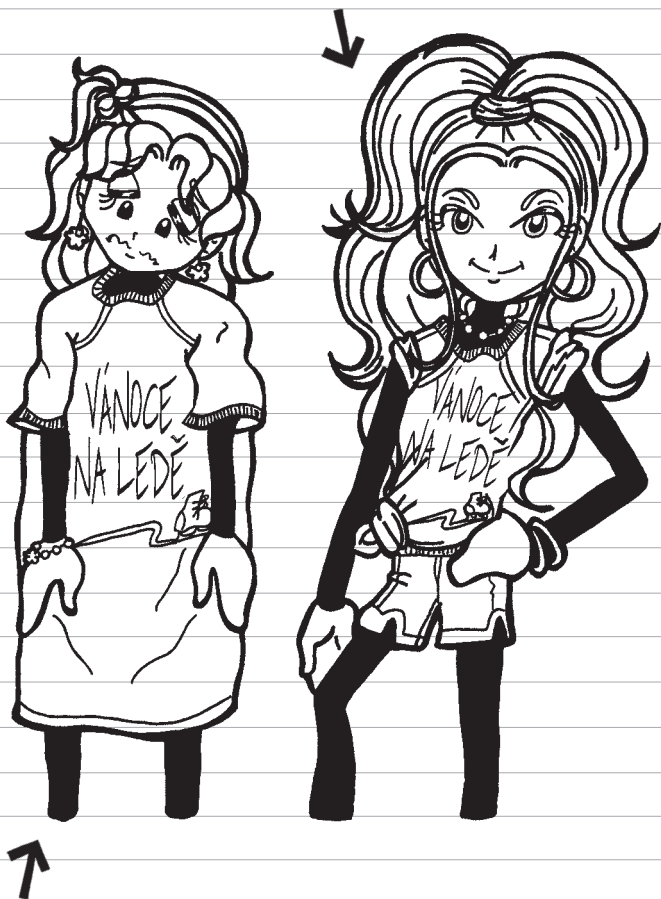
A pak vyrukovala s tím svým oznámením...

„Tak fajn, poslouchajte mě, holky! Od příštího týdne začínáme s bruslařským blokem a vaše výsledná známka se bude odvíjet od toho, jak dobře si osvojíte jednotlivé základní dovednosti. Nicméně se nám také blíží tradiční oslavy vánočních svátků a s nimi též každoroční charitativní lední revue *Vánoce na ledě*, která se koná 31. prosince. Protože se jedná o veřejně prospěšnou záležitost, mohou všichni osmáci, kteří se do představení rozhodnou zapojit, trénovat své sestavy během hodin tělocviku a z bruslení automaticky dostanou jedničku. Ne, nešálí vás sluch! Pro dobré účely budu rozdávat jedničky jako Santa hračky. Takže mi, prosím, ohlaste, jestli budete trénovat bruslení s námi, nebo vystoupíte na lední revue. A teď už šupem pro trička a pak si dejte rozcvičku.“

Rozdávání triček NEDOPADLO podle mých představ.

Než jsem se ke stolku procopala, zbývaly tam už jen obři stany velikosti XXXXXL. Zatímco MacKenzie samosebou vypadala, jako by se chystala nafotit obálku letního vydání *Super trendů*!

COOL A IN MACKENZIE
V NOVÉM TRIKU

JÁ JAKO BEZTVARÁ HROUDA HNUSU

Bylo mi z toho fakt... NANIC ☹!

A ta čůza na mě samosebou jukla a hned mi začala dávat módní tipy, o které jsem ani trochu nestála. „Hele, Nikki, mám nápad, jak z toho tvýho trička udělat stylovej a současně praktickej vohoz. Chceš to slyšet?“

„Vlastně ani ne, MacKenzie.“

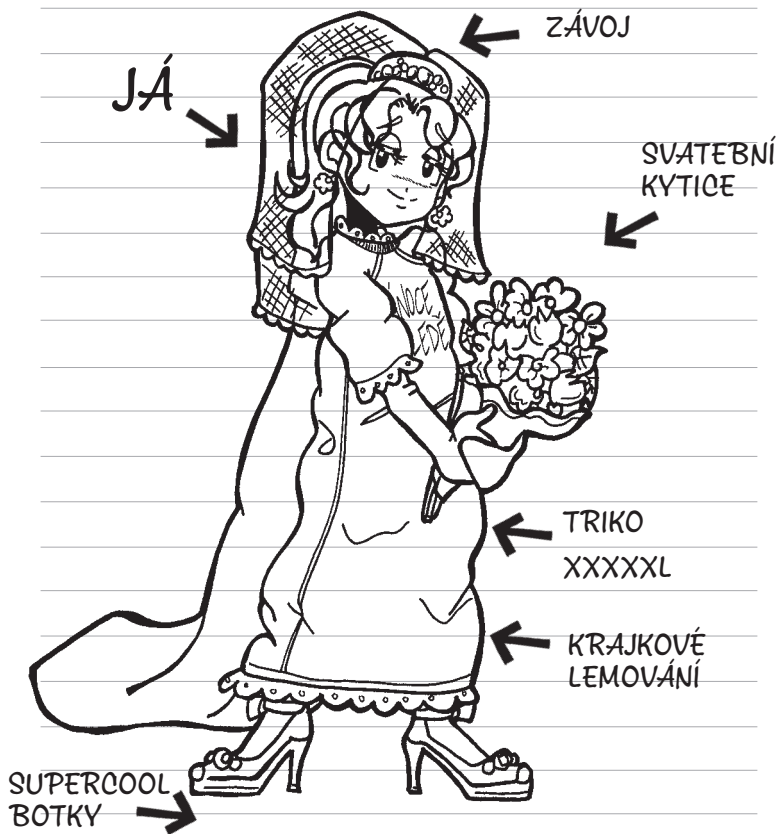
„Stačí, když ho olemuješ širokou bílou krajkou a přidáš závoj a kytici a můžeš se v tom VDÁVAT! Pak už stačí jenom ZACÁLOVAT nějakýmu MEGA ošklivýmu klukovi, aby si tě vzal!“

NEMOHLA jsem uvěřit, že mi něco takového vmetla přímo do tváře.

„Dík, MacKenzie!“ vrhla jsem na ni sladký úsměv. „Ale kde jenom najdu mega ošklivýho kluka? Jo, už vím! Nemáš náhodou jednovaječný DVOJČE mužskýho pohlaví?!“

Jenom ona je tak PITOMÁ, že by ji napadlo vyrábět svatební šaty z trika většího o pět čísel. To proto, že má IQ NIŽŠÍ než prázdná lahvička od laku na nehty!

MACKENZIIN TOTÁLNĚ IDIOTSKÝ NÁPAD NA SVATEBNÍ ŠATY ZE ZNAČKOVÉHO TRIKA

Říct o MacKenzie, že je „zlá“, je vážně slabé slovo. Je to ROZZUŘENÁ MEDVĚDICE s francouzskou manikúrou a blondátými příčesky.